

168

Forslag til lov

om

forældelse af visse skattekrav.

(Fremsat i folketinget den 20. maj 1952 af finansminister *Thorvil Kristensen*).

Den i lov nr. 274 af 22. december 1908 foreskrevne forældelsesfrist forlænges med 5 år, forsåvidt angår krav på efterbetaling af skat til staten, kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond, der rejses på grundlag af de i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 indgivne ekstraordinære formueopgørelser eller i forbindelse hermed fremkomne oplysninger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer gælder der for statens og kommunernes krav på skatter en forældelsesfrist på 5 år.

Ved lov nr. 231 af 27. maj 1950 om forældelse af visse skattekrav blev denne forældelsesfrist forlænget med 2 år til 7 år, forsåvidt angår krav på efterbetaling af skat til staten, kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond, der rejses på grundlag af de i henhold til „pengeloven“ indgivne ekstraordinære formueopgørelser eller i forbindelse hermed fremkomne oplysninger.

Ved nærværende lovforslag foreslås den 5-årige forældelsesfrist forsåvidt angår de nævnte skattekrav forlænget yderligere med 3 år til ialt 10 år.

Vel er langt den største del af efterbetalingsagerne, der hidrører fra pengeloven, færdigbehandlede af statens ligningsdirektorat; men der resterer dog endnu et antal

sager, som ikke vil kunne behandles eller færdigbehandles inden udløbet af den til 7 år forlængede forældelsesfrist, navnlig fordi behandlingen beror på den endelige afgørelse af sager, der henhører under revisionsudvalget for tyske betalinger. Dette udvalg har måttet afvente resultatet af sager af principiel karakter, der var afgjort af udvalget, men som derefter er indbragt for retten, og de indtil nu truffne retsafgørelser, ikke mindst to af Højesteret i februar 1952 afsagte domme i entreprenørsager, har bevirket, at udvalget i stort omfang må genoptage sager, der tidligere var afgjort af udvalget.

Hvor lang tid der vil gå, inden samtlige revisionsudvalgs-sager foreligger endelig afgjort, er det meget vanskeligt at skønne over. Det må tages i betragtning, at også fremtidige kendelser af revisionsudvalget kan indbringes for ankenævnet og domstolene.